אנחל חי אריב
פורטפוליו 2026

הצהרת אמן

אני אמן פלסטי הפועל במדיום הצילומי, מזרחי והומוסקסואל. אני מצלם בעיקר אובייקטים, חללים ודיוקנאות. רוב הדימויים שלי נוצרים בתהליך אנלוגי עד לשלב העריכה: החומריות ועצם פעולת ההתבוננות בדימוי מרתקות אותי ומניעות את תהליך היצירה שלי. לאחרונה, אני משלב מניפולציות מבוססות בינה מלאכותית בסריקות הפילם, ובוחן את המתח שבין החומר הממשי להתערבות הדיגיטלית - מתח שמהדהד גם את התפר שבין מסורת לקידמה. רבים מהחיבורים, הכותרות ופלטות הצבעים מתגבשים מתוך אינטואיציה אישית, כזו הנטועה עמוק בזהות ובשורשים שלי.

בעבודתי, אני חוקר את העיסוק ביופי ובנעורים, את התשוקה המובנית שבצילומם, ואת עצם פעולת הצילום. אני מעמיק ביחסי הכוחות בין המצולמים, או בינינו: הצלם והמצולם. דרך הדימויים, אני בוחן שאלות של ייצוג ואסתטיקה, ומבקש לאתגר את האופן שבו תרבויות שונות, ובפרט תרבויות המזרח והפריפריה, נתפסות במרחב המקומי. אני נותן ביטוי חזותי למחשבות על הגוף, חברה וקהילה, ותוהה ללא הרף כיצד אנו מתבוננים בדימויים ומה מוגדר כ"טוב" וראוי לייצוג בקאנון הישראלי.

כשהבחירה בידי, אני מתמקד בגברים צעירים או ב"מונומנטים", וחלק ניכר מעבודתי נושא אופי הומו-ארוטי - לעיתים מעודן ומרומז, ולעיתים גלוי יותר. אלו הם בעיקר צעירים המגיעים מהשוליים החברתיים, הסוציו-אקונומיים והתרבותיים של ישראל, המבקשים לכבוש את העולם. המצולמים "משתמשים" בי ככרטיס כניסה לבימוי מוצלח נוסף של עצמם. מבחינתי, הצבתם בקדמת הבמה היא אקט של טיפוח תרבותי - מתן נראות, נפח וכבוד לזהויות שנדחקו לשוליים.

אני בונה את הפריים בקפידה משלבי התכנון הראשוניים ועד להעמדה הסופית. התצלומים שלי מבוימים לחלוטין, וכמעט כל המצולמים שומרים על הבעות פנים ניטרליות ורציניות. כל פרט מתוכנן לעומק. הדיוק בבחירת הלבוש, לצד המבט המלטף של העדשה המתחקה אחר תווי פנים, שרירים וקעקועים, מוליד דימויים בעלי אופי אדיטוריאלי. דרך המנגנון הזה, אני מבקש לזקק יופי וגאווה - שכונתית, עדתית, לאומית ושבטית - וכמובן, נעורים. הפיכת השבטיות הישראלית והגאווה העדתית לאסתטיקה מוקפדת היא הדרך שלי לשמר ולרומם את הפסיפס התרבותי שלנו.

יום צילום איתי עוטה לעיתים מימד כמעט מיסטי, ומאמץ דינמיקה של מפגש אינטימי. אני מנסה להכיר ולהבין את המצולמים, לאתגר אותם, לאפשר להם למצוא את עצמם. אני מולם, ולעיתים אנחנו יחד. זהו תהליך שיתופי: פעם אני מוביל ופעם הם. זוהי מלחמת התשה, במובן העמוק והחיובי של המילה, עד שהדימוי מתגבש לכדי צורה. לתפיסתי, המתח הסמוי הזה וזרמי התשוקה הנוכחים בסט הם תנאי הכרחי לתוצאה הסופית. מטבע הדברים, כל מפגש מתקיים מתוך הסכמה הדדית שקופה וברורה לגבי התוכן והגבולות. בסופו של דבר, שני הצדדים נשכרים מהמפגש, פשוט למטרות שונות.

"יוסף (המסוכן) פרוי"
50X70 - 2026 - תחרות אלמה בנה בית ועד אלוף מיצ'ל מרבוטים ידיעה

אנחל חי ארביב
פורטפוליו 2026

עבודה בתהליך

הַמּוּעָדָף

פרויקט הַמּוּעָדָף הוא פרויקט חדש ומתמשך. בימים אלו אני מפתח את המושגים, מרחיב את הנרטיב ומצלם סצנות חדשות. הפריימים הנבחרים המוצגים כאן מייצגים את החלקים המוגמרים של גוף העבודה המתפתח הזה.

הסדרה בוחנת את תיאטרון הגבריות ואת הכוח ההרסני של היופי. דרך פירוק המיתוס המקראי של יוסף ואחיו - סיפור תשתיתי במורשת שלנו - העבודה טוענת את הטקסט העתיק במשמעויות מקומיות ובונה אותו מחדש כטרגדיה עכשווית של יחסי כוחות. בזירה הזו, "יוסף" אינו אדם ספציפי, אלא תפקיד ארכיטיפ של הנבחר, עמדה שכל אחד יכול לגלם או ליפול לה קורבן -.

צעירים המגיעים מהשוליים החברתיים, המעמדיים והתרבותיים של ישראל מוצבים בסביבות מבודדות ומבוימות בקפידה - מסבך צמחייה פראי ועד לחללי פנים ביתיים מנוכרים - והופכים למונומנטים תחת המבט המלטף אך המתיש של המצלמה. מתן הבמה לצעירים אלו, על רקע המיתוס היהודי המוכר, הוא אקט של טיפוח ונראות לפסיפס ולשבטיות של התרבות המקומית.

העבודה מפרקת את מנגנון הקנאה הקולקטיבית כלפי היחיד המתבלט. דרך הבעות פנים רציניות וניטרליות לחלוטין, לבוש השאול מעולמות האופנה העילית ומחוות גופניות אלימות שקפאו לאסתטיקה רנסאנסית, נחשפת האובססיה לגוף הגברי. זהו מחקר על פריבילגיה, ניכור, והרגע שבו הניסיון להתנתק מהשבט - המשפחתי, התרבותי או העדתי - הופך את הגוף מקדוש - לקורבן.

תחושה של יציבות שנשמרת ושל אלמנט שנעלם מהר מדי.
"טוב ורגיש" - 2026 - 50X70

"הגונסטלציה (הראנום)" - 2026 - 60X90
מדיה משולבת: ציור אקלוגי ושיבוץ ביגוד מלאכותית

"הקורבן" - 2026 - 50X70
מדיה משולבת: צילום אנלוגי ועריכת דיגיטל מלאכותית

גַּן עֵדֶן

בסדרה זו, אני יוצר משחק של היפוך תפקידים: הגוף הגברי, שבתרבות המקומית והמסורתית נתפס לרוב כמוקד של כוח ושליטה, מוצג כאן ככנוע, פגיע ומוחלש.

מתוך התכתבות עם סיפור הבריאה המקראי ובניגוד למיתוס של העירום התמים של גַּן עֵדֶן, בחרתי לצלם את האדם הראשון כשהוא לבוש בחליפה כבדה בלב הטבע. הלבוש מאותת על העתיד לבוא - רמז מטריד לבושה, להסתרה, ולעולם שאחרי הגירוש שכבר פלשו אל הגן. המים אינם משמשים עוד ככוח מטהר, אלא כיסוד שעוטף, מכביד ומושך מטה. במקביל, הנחש - סמל קדום של דעת וחטא במסורת שלנו - אינו מופיע כאיום חיצוני, אלא נח על הגוף באינטימיות ובקבלה מוחלטת.

אני מזמין את הצופה להשתהות בתוך הפער הזה: מי המפתה ומי המפותה? והאם אנו עדים לרגע שלפני הנפילה אל החטא הקדמון, או לכניעה השקטה אליו?

"ללא שם" - 2024 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"ללא שם" - 2024 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"ללא שם" - 2024 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"לא שם" - 2024 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

מוֹנוּמֶנְטִים

בגוף עבודה זה, אני חוקר זהות וגבריות ישראלית עכשווית דרך מנגנונים של כוח ומניפולציה. המצולמים - גברים צעירים המגיעים לרוב משוליה החברתיים, הסוציו-אקונומיים והתרבותיים של ישראל, ומצפים לתצוגה של יופי ודוגמנות - נכנסים למעשה לזירה של הפקעה. אני מנתק אותם מההקשר החברתי המיידי שלהם, מקלף את המעטה האסתטי, והופך אותם לנושאי חקירה חזותית ופסיכולוגית המציפה שאלות על מקומם בחברה המקומית.

העבודה מתמקדת במתח שבין היצרי והפראי לבין התרבותי והמרוסן, ובין שליטה להכנעה. הדימויים נעים בין אינטימיות חשופה לאלימות כבושה: רגעים של רעב וצורך בסיסי, גופים המתעוותים בניסיון למצוא צורה וזהות, וידיים זרות הפועלות על הגוף, משבשות את הראייה ואת התנועה.

אינני מבקש רק לתעד את המציאות של מצולמיי, אלא ליצור טריטוריה מבודדת שבה ההגנות והשריונות המקובלים קורסים. המצלמה שלי מתפקדת ככלי של פירוק - היא בוחנת את הרגעים שבהם הגוף הגברי חדל להיות מוֹנוּמֶנְט של כוח, גבורה ושליטה (המושרשים כה עמוק באתוס המקומי והלאומי), והופך לחומר גלם: חשוף, סופג ונתון למניפולציה. דרך חשיפה זו, אני מבקש לגעת ברבדים הפגיעים והאנושיים ביותר של מי שמנסים לפלס את דרכם מן השוליים אל המרכז הישראלי.

"בגדי המלך חשיפה", 2024 - 50X70
יוניב סמרוט מוצאי סוצ"

"ללא שם" - 2024 - 100X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"אחד בתח של השני" - 2018 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

60x90 - 2020 - "סיירה"
יוניב סמרוט יגלנא סוליג

"לא שם" - 2020 - 50X70
צילום מטווח אצלנו אלבום

"ללא שם" - 2025 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"לשחות עם כרישים" - 2020 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

מוֹנוּמֶנְטִים

"ללא שם" - 2018 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"ללא שם" - 2020 - 50X70
צילום אנלוגי פורמט בינוני

"עין דג" - 2020 - 100x74
צילום אנלוגי פוטו ביניני

"ללא שם" - 2020 - 100x74
צילום אנלוגי פורמט ביניני

השכלה

בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב,
המחלקה לצילום
2016-2020

Jolt & INT - שיווק דיגיטלי
2024

מסגור - תא תרבות "דה וינצ'י" תל אביב
2026

אוספי אומנות

אוסף לאק גורי אלס - לונדון 2021

פירסומים

מגזין Ynet - יולי 2026
מגזין פורטפוליו - אוגוסט 2023
מגזין WÜL - יולי 2022
מגזין VULKAN - אפריל 2022
וג איטליה 2021/22 - PHOTOVOGUE
מגזין KALTBLUT - יולי 2021
מגזין פורטפוליו - ספטמבר 2020
ג'רוזלם פוסט - בארי דיוויס - אוגוסט 2020
מקור ראשון - אסף קוגלר - אוגוסט 2020
מגזין Legit - אוגוסט 2020
מגזין פורטפוליו - אוגוסט 2020
מגזין Ynet - אוגוסט 2020
מגזין שמנת - יולי 2020
מגזין Fashion Israel - אפריל 2019
מגזין GAMARO - יולי 2019
גרנטה 8 - יולי 2018
מגזין Fashion Israel - יולי 2017

תחרויות

תחרות הסטודנטים PDNedu בחסות
NIKON - הפרס הגדול: אופנה ופורטרטים
מרץ 2020

תערוכות

יריד האמנות צבע טרי תל אביב
2026

"Let the Art of Talking" - תערוכה
בתחנת רכבת ישראל, תערוכה קבוצתית,
ינואר
2022

BFAMI - ידידי מוזיאוני האמנות של
ישראל בבריטניה - תערוכה קבוצתית
2021

תערוכת פרויקט גמר בצלאל - האקדמיה
בצלאל
2020

"Publishing" - בחסות מגזין פורטפוליו
והחברה לפיתוח יפו העתיקה - תערוכה
קבוצתית
2020

"ארוחה חמה" בשיתוף המחלקה לצילום
בצלאל באר שבע
2019

ילדי 1989 בפרדס חנה, מתגורר
בתל אביב, בעל סטודיו לצילום
בנווה שאנן.
www.angelchaiarviv.com
angelchaiarviv@gmail.com
angelize89 13.6K@
+972-50-3245555